STRUCTURAL AND SEMANTIC PECULARITIES OF CHARACTERS' NAMES IN ENGLISH, RUSSIAN AND UKRAINIAN FAIRY TALES

1. Introductory provisions. The proper names of literary work make up special system of names which accumulates and stores important historical and cultural information about people's life (1). Proper names cannot be taken under consideration without the specific cultural and historical context, even if characters' names of fairy tales discourse based on folk tradition of naming (2). The *topicality* lies in insufficient study of fairy-tale characters' names in comparative aspect based on English, Russian and Ukrainian fairy tales. The *aim* of the study is to provide structural and semantic analysis of characters' names of fairy-tale discourse in English, Russian, Ukrainian languages. The *object* of the study is characters' names in fairy-tales of 19th 21th centuries in three languages. The *subject* of the research is structural types and semantic peculiarities of characters' names in English, Russian and Ukrainian fairy-tales. The material of the study was obtained by overall analysis in English, Russian and Ukrainian fairy-tales (150 fairy-tales) and 1246 units (proper names).

2. Structural types and semantic peculiarities of characters' names in English, Russian and Ukrainian fairy-tales.

2.1. The system of characters' names in English, Russian and Ukrainian fairy- tales is based on the following structural types (in order of frequency, see *chart 1*): one-component – 56,2% (eng.: *Lucinda*, rus.: *Lenyvytsa*, ukr.: *Ermaks*), two-component names of characters – 33, 3% (rus.: *Gregory Potopaev*, ukr.: *Ivan Mazepa*, eng.: *Edgar Atheling*), multi-component names - 10,5% (eng.:*Thomasina Title-mouse*, *a woodhouse with long tail*, rus.: *Tsar Dolhohvost Inary the Third*, ukr.: *Hector puppy*, *Neboraka*)

Such quantitative distribution (the one with one-component names prevailing) in fairy-tale discourse is the most characteristic in all languages under consideration.

2.2. The authors of the English fairy-tales often use non-calendar names of the characters. Generally, these are names of animals who are the protagonists of the majority of English fairy-tales selected for the analysis (eng.: *Giraffe, Zebra*).

2.3. In English fairy-tales there is the largest number of names with the seme denoting 'animals' (eng.: *Mouse, Painted Jaguar*). The names of these characters have broad semantics and almost always meet the expectations of the readers regarding the particular behavior and the appearance of animal character. In Russian and Ukrainian tales, on the contrary, the names of people and creatures - not animals with evaluative characteristics (positive or negative) or clearly defined

external criterion prevail (rus.: *Elena Prekrasnaya, Dolhohvost*, ukr.: *Ivan Samsobipan, Man in a fur hat*).

2.4. In Ukrainian fairy-tales compared with English and Russian ones the tendency of more frequent use of one-component characters' names was traced. (eng.: *Flopsy*, rus.:*Rukodelnytsa*, ukr.: *Holochka*). All types of one-component names preserved.

2.5. The authors of Russian and Ukrainian fairy-tales do not often name their characters only by surname and patronymic name. While in Russian these figures are higher than in Ukrainian, as this name structure was widely-spread in Russia since the twentieth century (rus.: *Prokopych, Danilych, Prokhorych*). However, this phenomenon is not a general characteristic of the fairy-tale discourse.

2.6. There is a smaller quantity of two-component names in English, Russian and Ukrainian fairy-tales in comparison with one-component name, but the subtype 'name plus surname' appears even less frequently (rus.: *Gregory Potopaev*, ukr.: *Ivan Mazepa*, eng.: *Edgar Atheling*).

2.7. In English, Russian and Ukrainian fairy-tales within the structural type of two-component names the predominant subtype is the 'name or the surname of apposition' (eng.: *Bob the retriever, Percy the cat*, rus.: *Lion- Emperor*, ukr.: *Vovchik - bratik*). This subtype is the most typical for fairy-tale discourse in general, and is the peculiar feature that distinguishes the characters of fairy-tales from characters of the other literary genres.

2.8. Attributive word-combination is almost equally productive way of creating names of characters in all languages. This is semantically complete names, which give a vivid description of the character at the first mention of his/her name (eng.: *Old Betsy, Painted Jaguar*, ukr.: *Sery Volk*, rus.: *Elena Prekrasnaya*).

2.9. The two-component names' subtype 'patronymic name' exists only in Russian fairy-tales (rus.:*Demyan Danilovych, Satana Satanailych*).

2.10. The least frequent in English, Russian and Ukrainian fairy-tales is the multi-component form of the name of characters. However, the majority of characters' names of this type can be observed in English language - 22,8% (eng.: Sammy the Intelligent Pink-Eyed Representative of a Persecuted (But Irrepressible) Race ; Appley Dapply, a little brown mouse).

3. Conclusions. Names of fairy-tale characters are semantically full names, which distinguish fairy-tales as a special genre. The analysis showed that the structural types of the characters' names vary according to the set of main characters, folk tradition of naming in each nation, author's preferences and pragmatic effect that the fairy-tale has to make on reader. One-component names prevail in English fairy-tales, because the characters of these stories are animals mainly, names of which usually consist of a single component. In Russian fairy-tales characters receive their names not because of the folk tradition of naming, but thanks to current tendencies relevant to the author (use of patronymic name). Authors of Ukrainian tales, on the contrary, are guided by the ancient folk tradition

of naming and often create the names of characters regarding to objects they represent.

REFERENCES

1. *Horbanevsky M.V.* Onomastics in literature [Text]: philological studies/ M.V. Horbanevsky. – Moscow: Publishing House of the Peoples' Friendship University, 1988. – 37 p.

2. *Sarnowska-Giefing, Irena.* Od onimu do gatunku tekstu : Nazewnictwo w satyrze polskiej do 1820 r. / Irena Sarnowska-Giefing ; Uniw. im.A. Mickiewicza ; [Inst. Filologii Pol.]. – Poznan : Wyd-wo nauk. UAM, 2003. – 300 s.

Одінцова Ольга Вінниця

ПОНЯТТЯ МОВНОЇ КАРТИНИ СВІТУ ЛЮДИНИ У КОГНІТИВНІЙ ЛІНГВІСТИЦІ

Питання репрезентації дійсності, а саме проблема референції сьогодні є одним з основних завдань сучасної лінгвістики. Лінгвістична наука, що характеризується тенденцією антропологізації, серед важливих проблем висуває дослідження образної побудови мови. Проблеми ментальної репрезентації знань досліджували і продовжують розробляти такі вчені як Жабес В. Я., Селіванова О. О., Вежбицька А., Петров В. В. та інші мовознавці.

У зарубіжній лінгвістиці останніх років проблема представлення мовних знань під впливом когнітивного підходу також привертає увагу дослідників. Так, Хомський Н. наголошує на вивченні саме внутрішніх структур мови. Дж. Катц пов'язує розбіжності між розумінням мови та формуванням завдань лінгвістики з необхідністю диференціації знань, якими оперують носії мови, та самих мов, про які мовці повинні мати деяку інформацію.

На основі аналізу наукової літератури та розробок у цій галузі, ми визначаємо інноваційні тенденції розуміння та побудови мовної картини світу людини, враховуючи те, що деякі з них вже знайшли своє відображення в наукових дослідженнях лінгвістів.

Мовна картина світу людини сформована за антропометричним принципом, суть якого полягає в тому, що людина є виміром усіх речей. Через це образні стереотипи як елементи мовної картини світу є взаємопов'язаними зі світом людини та її практичною діяльністю.